

ANY II

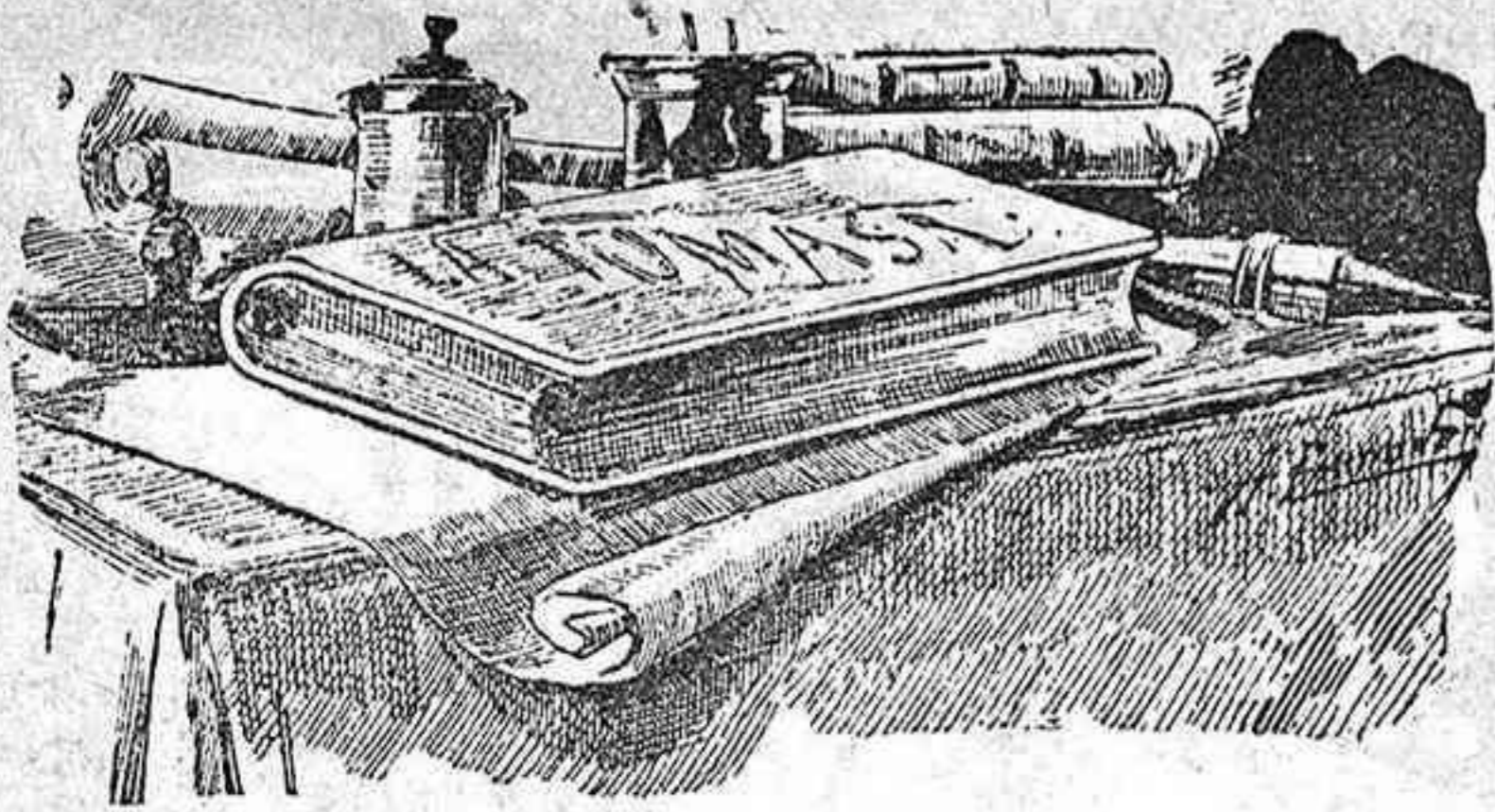
NÚM. 63

BARCELONA 8 NOVEMBRE DE 1889.

Acisclo Poles

Copia fotogràfica de M. Matorrodona

Un tipo

Á LA SENYORETA M. M.

MONÓLECH

ROCH

VOSTÉS no 'm coneixen? Donchs soch un pare de familia; es dir pare, podria serho; perque ab dos anys de casat crech qu' hi ha lo temps suficient per que tant jo com en Peral poguessim fer totas las probas per conseguir los nostres objectes.

Pero es lo qu' es diu, no várem ser afortunats. Ell segueix y seguirá tantejant tot lo temps que vulga; á mi las forsas negativas 'm van rompre *los acomuladors*; es á dir: vaig quedar viudo.

Una cosa m' aconsola: ser viudo. May ho havia sigut y trovo qu' es lo gran estat. Un viudo es un solter sério; inspira mes confiansa y es pot dedicar ab mes probabilitats d' éxit á las sevas especulacions.

Jo 'n dich especulacions de las conquistas.

Conquistas!... Las anyorava! Jo 'm moro per las conquistas... jo vaig neixer per ser un Carlo Magno... un Napoleon,.. haguera fet tremolar las Gálias, y de russos ja no se 'n veurian sino en los aparadors dels Basars.

Ara lo meu estat social sols 'm permet la conquista de las donas... Per xó dintre d' aquest centro, soch tan guerrero com ells.

La Conquista de la dona!... Ja vol lo seu salero, no 's pensin.

Alguns 'n diuen vici, pero jo, la veritat, no ho se veure com á tal; no senyor, per mi es una déria com qualsevol altra; una vocació que no duhentla al extrém hasta es útil al estat nerviós. Mata algo las penas, que 'ns farían prompte aburri aquest mon....

Al ser casat may vaig desitjá la mort de la meva senyora, molt al contrari.... 'M trovava lligat, anyorava aquells temps, aquells dias memorables.... pero, rés.... tenia present lo que 'm va encarregar Mossen Mamet, lo capellá que va casarnos y primer haguera fet qualsevol sacrifici que faltar als debers matrimonials.

Soch molt tocat y posat ab las meas cosas....

D' ella tampoch tinch rés que dirne, va cumplir com debía.... al menos m' ho penso.

Mossen Mamet qu' era lo Sr. Confessor, també pensa com jo; que ja es molt tractantse d' una casada, jove y guapa.

Vaig ser un casat relativament felís pero no m' arreplegan pas mes.... no, no, no, vaja, no 'm caso. ... ¡prou barato me n' hi escapat!....

No mes vull córre d' aquí, d' allá... vull soroll, rés, vull perfeccionarme.

¡Ah! si jo tingués temps.... ¡faria la mar de conquistas!....

Si perqué la dona en sapiguentla estudiá, una vegada comprés de quin mal pateix, ja está llesta.... per mí, s' entèn....

Jo, el quiebro de rodillas, mal m' está el dirho, li se fer á la dona....

No mes 'ls diré una cosa. Vaig pel carré, veig una noya que m' agrada, no mes tinch que dirli: "dispensi".... naturalment, 's gira, la miro, 'm mira, li dich quatre paraulas que ja las tinch estudiadas, y.... ¡oli t' hi ha caigut.... ja no me la trech mes de sobre; sembla un gos que l' hagi criat de cadéll.

Rés, tothom te un dó.... ¡Ey! no sempre 'm surt bé.... Hi tingut alguns contratemps. Ahir van acompanyarme á casa, á cops de tomátechs, dugas xinxas de ca 'n *Xixanta*.

¿Qué si ha de fer? no tot han de ser glorias. ...

Ara busco una vehina d' aquí frente per frente del meu balcó, que no han vist vostés cosa mes bonica.

Ella crech que ja ha reparat algo perque sempre surt quan jo arribo á casa.

Per ara 'm dedico no mes á pendrer vistas.

Estich colocant las baterías.

(*S treu uns gemelos de la butxaca*) Ab la ajuda dels gemelos veig tot lo que fá, y lo que passa dintre.

Hi ha moments que perdo 'l mon de vista y una convulsió general 'm con mou tota la maquinaria... Y es que devegadas veig certas interiotats.

Los ratos mes felissos que paso son á la nit.

¡Si vostés la veyan!.. .. Es una monada!

Figurintse uns ulls grans y negres ab miradas fascinadoras.

Una boqueta, ó estuitx de pedrería, sempre mitx obert per una rialleta plena de passió y desitx.

Un cutis blanch com un llensol de bogada.

Un coll d' oca.

Un cossét, flexible com bastó de gomós.

Un....

Vaja es un angel escapat de la gloria per fer patí d' angunia á mitj género humá.

Es veu marcat en ella 'l sello de la ignocencia... Ab aixó si que hi tinch cop d' ull.

Prou posseheix un cort incapás de la traició.

Casada 'm consta que no ho es.... perque m' ho va dir ahir lo vigilant.

Enamorada no ho está; ho coneixería desseguida... quin un, jo!...

També conech qu' es sensible.

Y es un mal, perque está esposada á las afeccions de cor....

Prompte será meva.... Demá penso declararmhi.... Pobre xicota!... Casi 'm fa llástima.

¡Callin!... Veig llum... ¡Será ella!...

En efecte ho es... (*S posa á mirá ab los gemelos.*) Crech que va acompanyada d' un.... ¿Será possible?....

¡Bomba! ¡Cristo! ¡que veig! ¡¡Ay la mare!!

(Los genielos se li escapan de las mans; ab pas insegú s' acosta á la tauleta de nit, ompla una copa de ví ranci, y se la beu, per referse del espant. Al cap d' un' hora tothom dorm. Lo nostre héroe ronca en son llit de monja... La vehina abrassada ab un seminarista amich intim de 'n Roch.

R. ROCAVERT.

CURIOSITATS

Epissodis històrics

(Conclusió.) (1)

En un moment fóren assaltats los magatséms botigas y pisos del carrer major per aquella munió de gent que per legalisar aquella criminal invassió, cridava als juheus aterrorisats: *Batejarse ó morir!* descarregant lo punyal ó lo garrot sobre l' infelís israelita, moltes vegadas sens temps de poder conseguir resposta.

Váren ser saqueijadas multitud de casas, omplenant-las de cadabres, sens compassió als pobres vellets donas y criaturas que s' abrassavan á las camas dels assessins, demanant misericordia per un crim que no havían comés.

Robat ja tot lo barri y en salvo la major part dels promovedors d' aquella jornada, va compareixer la forsa ciutadana logrant fer algunas presons entre los resagats que va trovar encara recullint las engrunas del horrible saqueitx.

Horrorosa fou la matansa que va tenir lloch en aquells estréts carrers que crehua indiferent l' ignorant y en hont lo coneixedor de nostra historia li sembla encara sentir los espetéchs del incendi y los crits d' horror de las verges assassinadas en nom d' un Deu tot amor y justicia y d' una religió tot misericordia y caritat.

Cenyía la corona d' Aragó en l' época que describim D. Joan I. lo cassador, ó l' aymador de la jentilesa, qui á pesar de sa proverbial bondat de caracter, volgué venir personalment á Barcelona per castigar als culpables.

No van valerhi las embaixadas enviadas á Zaragoza per calmar la cólera del monarca, com tampoch va fer cas de los honorables Ramon Saball, Romeu Desfeu y Berenguer Vives, que allí anáren ab lo mateix objecte.

Al arribar D. Joan, es féren nombrosos presoners y la forca y la picota va alsarse moltes vegadas en la Plassa del Blat (Angel) En lo portal dels Orbs, (Plasa de Catalunya) y hasta dins mateix de la jude-ria, teatro d' aquella matansa que repugna encara á totas las conciencias honradas.

(1) Vejis lo número 57.

PEPET DEL HORT.

UE hermosa!... Que rica!... Era róssa com las espigas maduras quan lo sol las banya ab sos raigs enlluernadors, y de formas tan primorosas com las puguí tenir lo més agraciát de la terra.

Estava capritxosament allargada sobre un rich coxi de felpa granate... Dormía!

Veurerla y enamorar-me 'n va ser tot hú.

Y que hermosa estava!... Tan felis jo 'm sentía poguentla contemplar á solasy en aquella postura tan negligée y al mateix temps tan graciosa, que no poguent apartar las pinetas dels meus ulls de sobre d' ella, vaig quedarme encantat al seu devant.

Ma vista fins llavoras cautiva d' aquella rica prenda que mon cor adorava, s' escampá recelosa per tots los recóns de la sala...

No hi havia ningú... la porta estava tancada y á dintre l' arcoba vehina no s' hi veyá sino 'l llit...

¿Qui 'm privava d' ampararme d' aquell capdell de primors que 'm robava la tranquilitat?

Volía retirarme y no podía. Semblava que las camas se neguessin á sostenirme...

¡Ah! no, no! vaig esclamar, no seré jo qui deshonrará lo nom de 'ls meus avis.

Aixó pensava mentras febrós y agitat me sentava á la vora de mov amor y trist y ditxós al mateix temps, me quedava mirantla ficsament.

No vareig despertar hasta que una má vá pegarme á la espatlla.

¿Qué hi ha? vaig dir ab prou feyna á un home que crusat de brassos y sonriuent ab malicia me estava examinant.

—Agáfala, es teva, jo te la dono, 'm digué.

—¡Oh Deu!... ¿meva div?...

—Si teva. He vist quan t' agrada y per ton comportament te la mereixes, te la dono de tot cor.

Dit aixó va allunyarse.

¡Oh! gracias, vaig esclamar, y procurant no despertar á la ninfa que seguía profundament entregada á Morfeo, vaig treurerli la cadena d' or que penjava en la seva alabastrina garganta.

Ja es meva! vaig esclamar.

Al cap d' un quart ja estava la cadena en la caixa de Préstamos del carrer del Hospital y jo al Edén Concert atracantme de Manzanilla.

MARANGL.

EPIGRAMAS

Un jugadó repelat
y además bastant tossút,
deya un día molt cremat;
—No 'm sab greu l' haber perdut,
si no que m' hágin guanyat.

Enrahonant la Marsá
ab lo fill de la Maria
li digué que per sopá
ab un peix, prou ne tenia.

Y al senti aixó relatá
la guassona Pelegrina
responent sense pensá;
—jo també... ab una sardina.

FANDILLETÁ.

Una pedra van tirarli
al cap á n' el fill de 'n Serra
y d' aquesta feta 'l porta
tot embolicat ab venas;
y si li dihuen que hi te,
diu que alló es de mal de pedra.

Va pujar en un tranvía
una elegant senyoreta
y com ple de dintre estava
va tenir que estarse dreta.
Y un home que un xicot duya
á la falda, ab molta sombra
li va dir— : —Au, noy, aixecat
deixa seure á la senyora.

J. STARAMSA.

Entre personas lluhidas
que deyan mal del Govern
digué en Roch:—¡Aquest hivern
s' han de pendrer moltes midas.—
Ja 's váren teme un desastre
los que mal havian parlat,
mes ara s' ha averiguat,
que 'l tal Roch es fadrí sastre.

A un general de saló
qu' arrosegava una cama,
li vá preguntá una dama,
com vá rebre tal lessió.
—Fóu,—ell vá respondre,—un dia
que ferit vaig caurer á terra.
—¡Ah, já! Ferit á la guerra...
—No; ferit d' apoplegia.

R. T. T.

EN LO CIRCO

—Fila, Lluís, quins hemisferis.
—(No me 'n parlis.)
—¿Que disez vous?
—Oh, madame... Que moi estar estudiando Geografía.

CLAUSURA

—Y á la torre, no hi pujém?
—Ja 'ls tinch justos; no podém

Ni vint franchs, ni déu, ni ré;
'm trovo igual que vosté.

Ja no 'm queda ni un *sanabre*,
y 'm tindré de vendre 'l sabre.

Si el Consul no m' ho abona,
no puch torná á Barcelona.

Chen

VIATJE FILOSÓFICH-HUMORÍSTICH

AL INTERIOR DEL CRÁNEO HUMÁ

D. SEVERIESTACA

»L' or en lo segle dinou
 »es l' únich Deu que s' adora;
 »son brill á tots enamora,
 »lo seu drinch sempre conmou.

»Ell es poderós y sabi,
 »infalible, omnipotent;
 »en bó torna lo dolent
 »y en caricia tot agravi.

»Ell totas las portas obra,
 »es amo de l' esperansa,
 »del amor, de la venjansa.
 »Res li falta, tot li sobra.

»Ab la seva potestat
 »las tenèbras illumena,
 »trenca, mana, mina, mena,
 »no té cor, ni té pietat.

»No s' acobardeix per rés,
 »la rahó torna en desvari,
 »d' un héroe en fá un presidari,
 »d' un presidari un marqués.

»Metall d'ur fill de l' abim,
 »las virtuts tira per terra,
 »son alé porta la guerra,
 »sa vista fá naixe 'l crim.

»Malehit mil voltas siga
 »aquet mineral aurífich,
 »que 'l ténen per específich
 »sent una argolla que 'ns lliga!

»Un cranch que 'n 'l cor s' arrapa,
 »un verm que 'ns omple d' enveja,
 »un corch que la fé 'ns trosseja
 »un vel que la vista 'ns tapa;
 »fanch que l' ánima 'ns embruta,
 »droga que á tots enmatsina,
 »il-lusió que 'ns desatina,
 »goig sens goig, fél y cicuta.

»Ja sigui fós, sigui en barra,
 »sigui en forma de moneda,
 »l' or mata, enmatsina, enreda,
 »y al mes pródich 'l encaparra.

»Si, perque es lo seu anhel
 »foch, argolla, verm, corch, fanch,
 »drogo, vel, il-lusió, cranch,
 »goig sens goig, cicuta y fél!

»Ay! en vá 'ls legisla tors
 »redactant lleys y més lleys
 »se crehuen trovar remeys
 »contra 'ls vils y malfactors.

»En vá 'ls moralistas cridan:
 »¡Moralitat sobretot!
 »tots trampejan qui mes pot;
 »de lleys y sermons s' olvidan.

»En vá l carro del progrés
 »empenyan molts ab furor,
 »en tant que existeixi l' or
 »son impuls no val per rés.

»L' or! es la causa, 'l motiu
 »dels defectes que ploréu.

»Si teniu al or per Deu
 »perqué ab teorías veniu?
 »Voléu la felicitat?

»torneu en lo segle aquell
 »que l' home sense tropell
 »vivía en la societat!

»En aquell segle excelent
 »que 'ls mortals no coneixian
 »ni teu ni meu y vivían
 »ab mes llibertat que 'l vent.

»Aquell segle de gegants
 »que en los boscos habitavan
 »y lo ventre alimentavan
 »de castanyas y d' aglans.

»En aquell segle admirat,
 »que nuéts de pé l á pé l
 »ensenyavan sens recel
 »tot quant Deu eas ha donat!

»La maldat no coneixian
 »anavan d' aquí y d' allá
 »sempre ab lo cor á la má,
 »(d' aqueix modo no 'l perdian.)

»Quant una y un s' agradavan,
 »res de festeigs y fascesia,
 »fora gastos, fora iglesia,
 »ells mateixos se casavan!

»L' amor era asunto lliure,
 »l' herba tenian per llit
 »no hi havia cap partit,
 »(no sent que 's partís de riure!)

»Res de jutges, ni advocats,
 »ni polissons, ni notaris,
 »ni merjes, ni apotecaris,
 »ni ministres, ni empleyats.

»Sent tots bons es natural,
 »cap feyna aquets hi tenian,
 »com mal ni bé coneixian
 »lo mal y 'l bé 'ls era igual!

»Si may tingués la foscor
 »y á tot hora clá sigués
 »com potser que 's sapigués
 »lo que 's foscor y claror?

»En semblant cás los vivents
 »se trovavan allavoras,
 »sent tots bons y á totas horas
 »ni eran bons ni eran dolents.

»Avuy, quina diferencia!
 »per tot arréu amarguras,
 »per totas parts desventuras,
 »per tots cantons pestilencia.

»A cada pás embolichs,
 »traidorías, mal vestits,
 »vilesas, crims, atentats,
 »plors, udols, geméchs, fatichs!

»Afronts, deshonoras, suplicis,
 »miseria, lepra, misteris,
 »injusticias, adulteris,
 »y vicis, res mes que vicis.

»Per cambiá la societat
 »se necessita un cop fort,
 »de primé abolí tot l' or,
 »y després l' humanitat.

»Y un cop aquell abolit
 »y un cop aquesta abolida
 »per doná una nova vida
 »y té un mon més infinit.

»Si un punt d' apoyo tingués
 »com Arquímedes volía,
 »á trossos lo mon faría
 »perque no 'n parlessin més!

Aquí erissats los cabells
 vol ferho y forsa li manca,
 la llengua se li entrebanca
 y li xiulan los budells.

Prenentho per un ínsult,
 ab ira 'l bagul estripa,
 y com que te fam, s' atipa
 ab lo cuyro del bagul.

Ay! fugim de tant d' horror
 sortim de lo seu cervell;
 de socialistas com ell
 mil ne trovarás lector.

JOSEPH M.ª CODOLosa.

Fi per are del viatge al craneo humá.

PLANYS

¡Un cop donada esperansa
 de mi 't burlas al devánt
 dihént que jo no 't estimo?
 ¡Aixó no 's pot soportar!

Vas jugant ab lo meu cor
 y per saber si es bó ó fals
 gosas en esbussinarlo
 sens pensar lo mal que 'm fás.

Mes perque végis l' amor
 que 't porto.... perqué jamay
 pugas dir á tas amigas
 que jo 't volía enganyar;
 esbossinal si bé 't sembla,
 feslo á trossos si aixi 't plau,
 qu' encar que 'm matis, ingrata,
 no 't deixaré d' estimar.

MUT XERRAYRE.

CANTARS

Una minyona 'm va dir
 si volia dormi ab ella:
 Yo ajagut al llit de casa
 y ella en el de casa seva.

Cada volta que contemplo
 el teu pét de pantorrillas,
 penso que si fòssis meva
 no guanyaría per mitxas.

Quan necessitis un duro
 no fàssis cap compliment
 pots veni á buscarlo á casa
 perque... no te 'l deixaré)

QUALSEVOL.

!CELOS!

—¿Qu' has vist al senyor, Carmeta?—
 Li digué arribant á casa
 Donya Petra á la minyona.
 —No, en vritat; pero á la Rambla,
 Un conegut meu l' ha vist
 Passejantse ab la Tomasa.—
 Al sentí ' aixó la senyora,
 Com un llam baixa la escala
 Y 'l troba al carrer llegint,
 Entre rialla y rialla,
 Aquest paperet mateix
 Que vostés llegeixen are.

FRANCESCH MARULL.

AL DOCTOR GERONI

MISSIVA

Batua 'l Doctor Geroni!
Qui s' havia de pensá,
(ey... per xó, vosté pardoni,)
qu' en comptes d' aquell dimoni,
vosté 'm 'guès de contestá.

¡Y donchs qué t'è aquell cap-vert?
No será rés... n' estich cert.
Prou deu s'è una manganilla
ó algun tip de manzanilla
que 's va fè al *Eden-Concert*.

Pero vaja, tot es hù;
vosté ja es viu y erudit,
y analisa com ningú;
pero aquest cop l' he llegit
y m' he quedat en dejú.

De ideas claras, genuinas,
lo meu escrit se compón
sense enredos ni pamplinas,
y veig que vosté 'm respón
Glorifical á matinas.

Contesti, clar, sense embúts;
ab tots los seus éts y úts
com ho faig jo; contundént!
Vamos que 's véu clarament
qu' alló ho va fè ab déu minuts.

Pus trasgiversa ab exès
mos conceptes, y aventura.
sentencias sens més ni més...
¿Que li he dit jo, per ventura,
que 'l qu' administra robès?

Jo li deya que 'l que ho diu,
voldrí serhi èll per ferho;
Aixó la meva má escriu.
Senyor Doctor!... per Deu viu!
no siga tan *farolero*.

Que l' un critica á n' el altre
sens saber per quins set sous
los seus fets ha de combatre.
Aixó es lo qu' ha de rebatre,
lo demés son vuits y nous.

Vusté 'm surt ab la música
de: perquè, si un desgabell
es lo drama, al teatro 'l fica
l' empresari... ¿Que m' explica?
Aixó preguntilhi á n' èll.

Per ventura aixó 'm desfá
lo que dels critichs vaig dir
que sols fan mangoneijár?...
O es que jo no 'm s'è explicar,
ó vosté no sab llegir.

Estich sorprés... vaya, vaya! ..
Aixó es que com que s' exalta,
sense mirar rés, engalta.
Ja li dich jo que sols falta
que ho vegi en Pau de la Laya...

Ja te sort, y aixó lí val,
qu' ara 's trova sense un ral
y per buscarlo rumía.
Del contrari, li cauria
bona grossa de Nadal!

Ell y en Casas... quinas basas!
No sé quin es mes serpèta...
Per llenguas tenen espasas...
Vaya quin altre burleta
que n' hi ha també de 'n Casas...

Deu me guardi de las mans
d' ells dos... Hi ha mala intenció.
Son dos tünos... dos truhans...
'L qu' es á mi, 'm fan mes pò
que dos esquadrons d' huláns.

Jo hauría rectificat
avans de que hi clavin l' ull,
si es que ja no ho han notat;
creguim, fassiho aviat
si nò se 'n veurá un embúll.

Lo dijous ja es á la vora
destinihi els ratos perduts
fenthi uns versos *morronúts*;
y en comptes de deu minuts
val mes que hi estigui un' hora.

Fixisshi bé y no 's confonga
ni es precipiti com fá,
y veurá com n' eixirá.
Ja sab que pot disposá
del seu amich

SEPRALLONGA.

NO ES VERITAT

Veig Rocavert, que de sobras
defensas en LA TOMASA
á la punta de la espasa
á las fieras, vulgo sogras.

Qu' es la sogra? Segons tú,
la sogra es la santa dóna,
que sempre bons consells dona,
sens may ficarse ab ningú.

Es una dóna com cal,
sens dar may un sols desvari.
Sols lo gendre estrafalari,
l' atormenta, per son mal.

Per tú 'l gendre es l' esperit
de maldat per excelencia;
«el que malmét la existencia,»
de la sogra, ab lo seu crit.

El que abáns de ser casat,
tot son mimos y posturas,
y caricias y dolsuras
per estarne ben mirat.

Donchs vull deixar ben cumplida
ma protesta y en conciencia;
puig ne tinch tristá experiencia,
que lo que dius es mentida.

Jo vaig festejá una nena,
qu' avuy la tinch per esposa.
¡També tinch sogra! ¡horrorosa!
no 'm deixa á sol ni á serena.

Sempre 'm fa guerra sens treva,
sense condol ni pietat,
¡ay! si haguessis agafat,
una sogra com la meva!

Quan jo encara festejava,
la sogra 'm donava mel;
'm deya angelet del cel,
bon minyó; sempre 'm mimava.

Y jo en certas ocasions,
malehint sa fatxa rara,
li feya la gara gara,
per evitarme questions.

Puig ab son genit ruhí,
era capás, irritada,
de pegá una bofetada
al mateix gegant del pi.

Después comensá ab reganys,
perqué 'm trigava á casar,
y per disgustos ahorrar
ho vaig fe al cap de dos anys.

¡Y que n' estich de lligát!...
dos anys fará aquest hivern,
que ma casa es un infern;
¡ni may que m' hagués casát!

Si 'm faig un vestit, ja 'm crida,
dient que soch mal gastadó,
y si replico... ¡Ay, Senyó!
al moment m' enjega á dida.

Jo soch l' amo y ella mana,
jo pago y ella disposa,
y en atormentarme gosa
perque lí dona la gana.

Sos discursos escoltant,
diu qu' es un pou d' esperiencia,
y haig de tení mes paciencia,
que lá que ha tingut cap sant.

Y vivint aixís rabiós,
sent ma casa un encés foch,
'm vaig tornánt magre y groch,
y tinch sols la pell y l' os.

Tu dirás, perque ets babau,
d' aguantá tanta camorra;
engegaho tot á la porra,
treula de casa y en pau.

Ho he pensat y penso encare
tirá endevant aqueix plan;
mes la costella ploránt,
sempre aboga per sa mare.

Si treus á la sogra, amich,
ab la dona has de renyí,
si la sogra 's queda aquí,
't matará... es un fatich!

Calla, que sento un bumbum!
deixam plegá desseguida;
es la sogra que ja crida
perque gasto massa llum.

Un altre día, á l' estiu
quan ella sigui á Argentona,
't dedicaré una estona,
y seré mes espressiu.

Enire tant, si algún remey
trobas á ma malaítia,
m' ho pots di; t' ho agrahiría
lo teu amich

ALI BEY.

AVENTURAS

D'UN PESCADOR

1 Apurém lo cigarrét.

2 Ay, mano .. Ja t' he vist.

3 Ja no 's véu.

4 Ja 't trovaré... espèrat.

5 Que tal? Ja hi has caigut.

6 Y ooooooy!...

7 Ja 't tinch, mestre!

8 Deu de Deu!... y no renego.

9 Calla que torna.

10 Ola, gran, ja 't torno á tenir.

11 Deixemel lligar bè.

12 Ep! Que se me 'n dú 'l banch.

13 Y van tres.

14 Fuig ara.

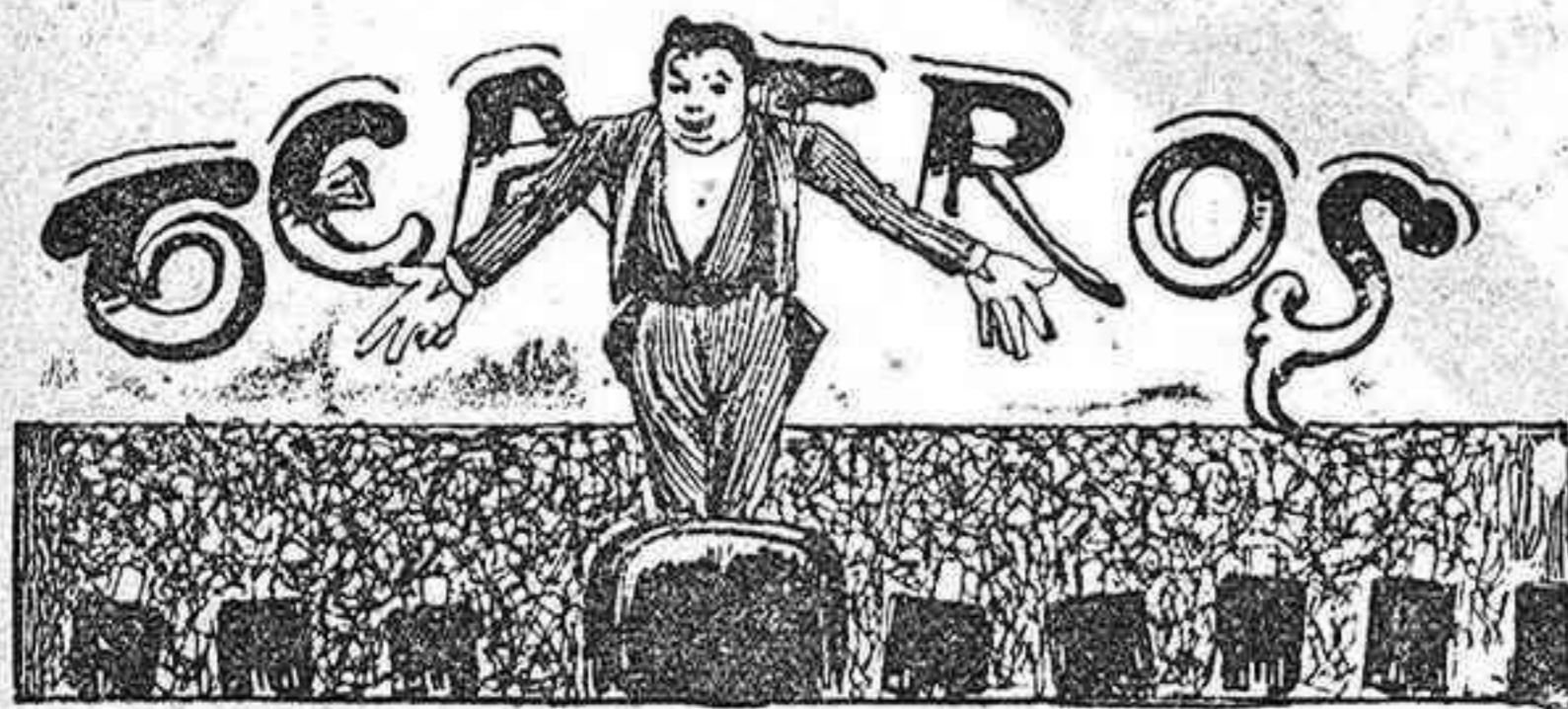
15 ¡Ay! ¡mareta meva!!

NOSTRE RETRATO

Avuy publicuem el de D. Iscle Soler, reputadíssim actor catalá y una de la mes llegendarias glorias del nostre Teatro Regional.

Si está bè en la nota dramática, es una notabilitat sens rival en la cómica, y sa llarga carrera escénica ha sigut una série jamay interrompuda d' aplausos y llórs.

La seva ausencia de lo nostre popular Teatro, deixaría un vuit impossible d' omplir.

CIRCO BARCELONÉS.—A lo que sembla, brillant resultat han donat las funcions per horas, ja que la Empresa ha determinat continuar en lo sucesiu ab aqueixa novetat en Barcelona.

Indudablement que ab lo refors que ha tingut la companyia y ab las obras novas que prepara, entre ellas *Madrid Club* presentada ab lo degut aparato, se veurá sumament favorecut tant elegant teatro.

ROMEA.—Nostre pá de cada día. Per ara no hi ha mes novetat en aquest teatro sino lo d' haverse fet lo mellor *Tenorio* de la temporada.

Lo senyor Casanovas digué molt be la seva part de Capitan Centellas y després d' haverlo vist també lo dia de son debut en lo paper de Rocafort en *Las Euras del Mas*, 'ns sembla que resultarà un actor molt discret lo dia que deixi la por entre bastidors.

CATALUNYA.—Apesar de que 'l sainete de 'n Ricardo de la Vega, va produhint pléns á vessar, la Empresa té en estudi per posarhu á la major breuetat, las obras: *La Escandalosa* y *El fuego de San Telmo* obras las duas qu' han obtingut ultimament extraordinari éxit en Madrid.

Celebraré que siguin unas dignas companyeras de *A caxarse tocan* y *El cuarto de banderas* (las mes notables obras que han estrenat en aqueixa temporada.)

ESPANYOL.—També ha volgut rendir tribut al D. Juan Tenorio pero aqueixa companyia no ho ha fet ab lo veritable de 'n Zorrilla, sino ab un que fou arreglat y resultá espatllat pel mateix Zorrilla ab la cooperació desdixada del mestre Manent.

Lo públich rebé la obra ab marcadas mostrars de disgust per la série de recortes que hi ha en la obra y que logran *destarolar* per complert l' argument.

Los artistas á la altura de la obra.

Procuri aqueixa companyia posar en escena obras d' altra indole y de merit veritable y sens dupte veurán recompensats sos esforços ab aplausos, pus alguns dels artistas que hi figurán tenen condicions molt recomenables.

NOVEDATS.—Grans entradas ha produhit per la Empresa, lo D. Juan Tenorio y com son desempenyo ha sigut bastant acertat, ha obtingut lo senyor Garcia Parreño grans aplausos en la interpretació del difícil protagonista.

També s' ha representat l' esperpento teatral que en mal hora concebí lo malhaurat Bartrina y que sens dupte creyentse que aixó immortalisaría al autor, acabá lo senyor Arús y Arderiu. Nos referim al dramón, ó llegendia, titulada: *El nuevo Tenorio*, que també ha servit per fer gala de sas gegantescas forsas al esmentat senyor Garcia Parreño, dignament secundat per tota la companyia.

Diumenje passat se representá lo drama de 'n Tamayo y Baus, titulat, *Virginia ó la República romana*. Encar que una de las mes fluixas de tant eminent vate, serví per poder demostrar sas condicions artísticas la reputada actriu senyora Mena, y senyors Tutau, Garcia Parreño y Pigrau.

NOU RETIRO.—Diumenje últim se despedí d' aquest teatro la companyia de sarzuela que tant brillanta campanya feu lo passat estiu y principis de tardor.

Las últimas obras que se posaren en escena foren la estravagancia de: *A Santiago y á ellas* y lo juguet *Chateau Margaux* encargantse de la protagonista la senyora Fernandez. Satisfeta pot quedar dels aplausos que se li otorgaren en un públich que encar era fresch lo recort de la senyora Martinez.

Dita companyia passa al teatro Fortuny de Reus que estich segur será ben rebuda de tan il·lustrat públich.

EDEN-CONCERT.—En lo nou quadro en que debutá lo día 2 del corrent, hi figura la notable violinista y eminent concertista en lo xilofon Mlle. Delepierre. Tots los dias obté una entusiasta ovació per lo magistral que toca los esmentats instruments sobressurtint d' un modo extraordinari en lo Xilofon. Verdaderament hi ha que sentirla per admirar los preciosos *trinos* y *arpegios* que ab vertiginós compás treu d' aquellas fustas. Totas las nits logra fanatisar al públich al tocar l' *allegro* de la preciosa sinfonía del *Guillermo Tell* per los efectes de sonoritat, potsé superiors á los que se senten en la mes ben montada orquesta.

També logra aplausos Mlle. Thilda, *chanteuse genre diction*, y Mlle. Godeau *genre gommeuse*.

La companyia de sarzuela de la que forma part la simpáca senyoreta Molgosa, alterna ab molt agrado del publich en los intermedis del notable quadro.

PLASSA DE TOROS.—Per diumenje próxim s' anuncia la extraordinaria corrida de toros de la acreditada ganadería de D. Angel Gonzalez Nandin, vehí de Sevilla.

Los noms números y ressenya de los toros son:

Pulio n.º 22, *Colorado*, sardo.—*Mojoso* n.º 10 *Berrendo en negro*.—*Carpintero* n.º 3 *Negro zaino*.—*Oji-blanco* n.º 28 *Cardeno*, bragao.—*Americano* n.º 9 *Castaño claro*.—*Jilguerillo* n.º 34 *Negro lombardo*.

Además per lo día 17 del present, se prepara una novillada, en la que además de pendrehi part dos espasas novilleros, matará un badell de dos anys, tot una *mataora*: la *valenta Mazzantina*.

Preparintse á riurer.

UN COMICH RETIRAT.

QUENTOS

—Que no vius ab la dona.

—No. Vaig atraparla ab lo metje; al principi 'm pensava tornar-me boig, pero ara estich completament curat.

—Y encara dirás que no creus ab la medicina?

Passavan dugas xinxas per lo carrer d' Amalia quan un senyor que caminava devant d' ellas, va ensopegar cayent llarch com un Cristo.

—Matilde, va dir una d' ellas á l' altra, apaga 'l llum que ja es al llit.

LA REMATADA

—¡Estém perduts!

—¿Vol dir, tant?

—Y que quan l'ordre se 'n vagi,

no se qué vindrá, Don Joan.

—¿Y qu' es aixó del Sufragi?

—Home, que 'ns sufragirán

Diu que ve 'l papa, 'n Mateu,
ja serán dos ab lo méu.

—Lo Vaticá ha quedat nèt.
De servey ja no n' hi hi pas,
fins dels caballs s' han desfèt,

la cosa bull

—¡Batua 'l rêt!
'M deixa ab un pam de nas.

Llegim en un periódich que en la costa Americana y á bordo del *Orione*, un maitre d'hotèl va tenir rahons contundents ab lo célebre tenor Masini, sortint aquest artista ab las *notas* de cap. mitx malmesas.

Potser lo célebre tenor va trovar alguna porqueria en los macarròns.

Sembla que será un fet la construcció d'un pont de ferro qu' unirà á Fransa ab Inglaterra.

Prompte van á dar principi als estudis los millors inginyers dels dos països.

Lo pont tindrà de llarch nada menos que 38.000 metros y estará sentat sobre 55 pilas.

Qui lo veurá fet?

Sembla que 'l *Vesten Anton* està fent saca en lo Teatro Romea y tenim por que si segueix gayre en los cartells no quedaran allí ni las butacas.

Noy... alló sembla que ho donguin; en Llanas casi deu tenir remordiment de conciencia.

Per ara ja van tres ab menos de 15 días.

Quina mala *esturgancia!*

Y quin modo d'*anarsen Antons!*...

A Zaragoza s' ha celebrat un judici per jurats en la causa seguida per un robo de mitx pá y un ganibet.

La acusació demana dos anys, 11 mesos y 11 dias de presó.

Los gastos importarán al Tesor prop de 1.000 pessetas.

Sembla bufo.

Durant l' última setmana s' ha parlat d' un desafío pendent entre un advocat *federal* y un periodista á consecuencia de «Una conversió edificant.»

Las armas escullidas se diu que serán lo *ribot* y 'l *filabarqui*, y que tindrà lloch en lo *Vallès* y entre dos *Rocas*.

Podém assegurar que no arribará la sanch al riu, y aixó que 's tracta de dos valents.

Per informes en *Nakeus* y en *Coria*.

Ara si que va de veras.

Lleó XIII ja s' ha venut los caballs y ha despatxat molt servey.

Per ara no se sab hont fixará la seva residencia lo gefe de l' Iglesia católica.

Ojalá fos aquí.

S' han robat molts cintas de las coronas depositadas aquestos dias en lo Cementiri vell.

Pero, Sra. Junta, ¿Qué no podía anar compresa en la contribució del ral per corona, la vigilancia d' ellas?

Crech que valdría la pena perquè vostés es dehuen empar molts cents rals á la salut dels morts.

Recordarém, porque serveixí per l' any qué vé, que las actrius encarregadas del paper de D.ª Inés en lo *D. Juan Tenorio*, han de pensar que representan un tipo ignocent é ideal y per consecuencia han d' abandonar lo tò d' alta declamació y ademans de *brotxa-gorda* agradables sols á paladars *grullers*.

No volém senyalar pero qui sigui confrare que prengui candela.

Sembla que 'ls salvatjes han fet una gran matansa de misioners inglesos.

No sé porque 'ls hi han d' anar á rompre las oracions...

Que hi tornin.

Apenas aixecats los panyos de dol de la morada del nostre amich D. Frederich Soler (Pitarra) ja altra vegada ha invadit la mort la llar del eminent poeta.

D.ª Teresa germana del Sr. Soler va passar á mellor vida lo dia 3 del corrent produhint verdader sentiment á la familia y al gran nombre d' amichs que contava la finada per son caracter amable y altas dots que la distingían.

També ha sufert una irreparable desgracia de familia lo simpátich galán jove de nostre Teatro Regional, lo senyor Federich Fuentes, perdent á sa virtuosa y amable senyora esposa.

Enviém nostre mes profundo pésam á las atribuladas familias dels dos amichs, asociantnos al dolor que en aquestos moments los atormenta.

Los empleats de mes sou, son: l' Arquebisbe de Fraga, que cobra 175,000 duros l' any, el de Olmut que 'n cobra 200,000 y el de Grau qu' arriba á l' enorme suma de 400,000.

Aquests mestres no dehuen temer aquella frasse católica: Es mes facil que passis un bou per l' ull d' una agulla qu' entrar un rich en lo Cel.

La distingida companyia del gran actor Vico ha inaugurat ab gran éxit en lo Teatro Espanyol de Madrid, la temporada d' hivern.

En *El Alcalde de Zalamea*, va demostrar una vegada mes los punts que calsa lo celebrat actor.

Rebin tots la nostra enhorabona.

Han arribat ja los 6 preciosos toros que en la tarde del próxim diumenje 10 del corrent se lidiarán y estoquejarán lo valent *Guerrita* y sa quadrilla.

Perteneixen á la ganaderia de don Angel Gonzales Nandin de Sevilla.

Dit ganadé es lo brau militar que en la memorable nit de 27 Desembre de 1870, acompanyava al invicte general Prim en lo moment que l' assassinaren tan villanament en lo carrer del Turc de Madrid, revent per tal motiu una ferida en una mà que per sa gravetat hi hagué necessitat d' amputarseli quedant desde allavors inutilisat per l' exercit y se dedicá al millor cultiu de sa ganaderia.

La Publicidad es burlava l' altre dia d' uns versos que va publicar *El Diario de Cataluña*.

Y es clar... A *La Publicidad* versitos?

A ella? A l' autora de: *Se le alcanza al menos zote?*

Es veu que *El Diario de Cataluña* dorm molt fort.

Y no sab ab qui parla.

Lo patriarca de Lisboa y lo *Nunci* de S. S. han tingut algunas diferencias sobre si lo rey D. Lluís de Portugal, es ó no es en lo purgatori.

Pero senyors, primerament haurían de saber si n' hi ha de purgatori.

Qui 'ls ho ha escrit?

PUBLICACIONS REBUDAS. *¿Donde está Dios?* poema original de don Miguel Rey, bastant ben versificat y que demostra en son autor un bon porvenir si segueix estudiant.

De la localización en las enfermedades del sistema nervioso tal es lo titol d' un llibre ilustrat ab grabats que ha publicat lo Dr. D. F. de P. Xercavius.

Dit interessant llibre se ven en las llibrerias de Bastinos, Farriols, Güell y Verdaguer y en casa del autor, Carme 44-1.º, al preu de 2'50 pessetas.

AVISOS

Se necessita un escenari per un desafió.
 Aceptarán proposicions los Srs. Tobir y Acor.
 S' admetarán espectadores pero no s' hi val á riurer.
 Al que tiri cap tronxo se 'l treurá del teatro.

A nostres Colaboradors

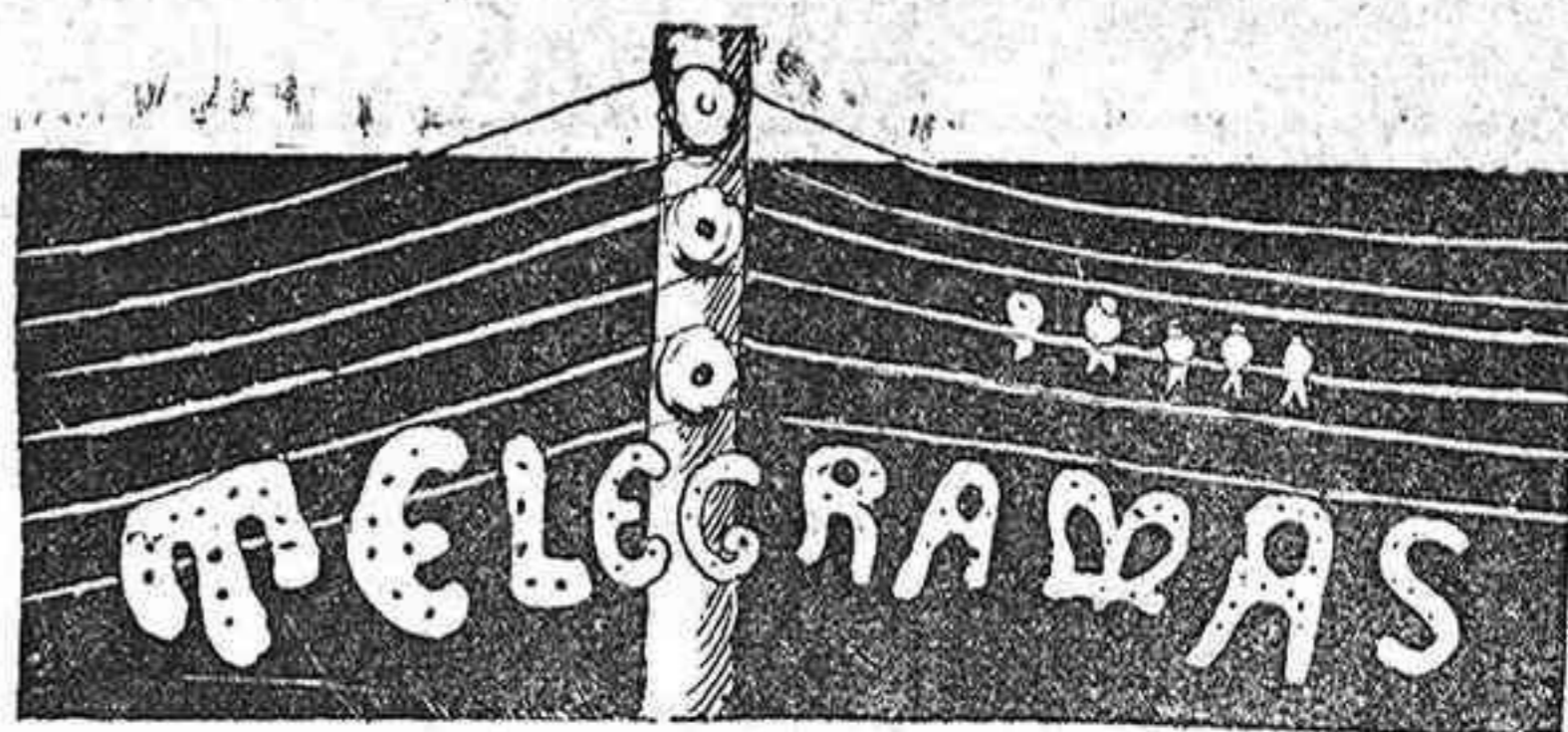
Per responder á tots los que 'ns preguntan si han sigut admesos los seus trevalls, debém contestar que 's fixin en l' últim párrafo de la nostra correspondencia en hont dihém, después de contestar individualment, que: *tot lo demás remés, no serveix*, de manera que el que no vegi lo seu nom en la llista, es que los seus trevalls han sigut retxassats.

¿Ho volen més mastegat?

NOTICIAS MARITIMAS

Lo vapor "Rius y Tamboret" protegit per lo cruce-ro "Sagasta" pretén romper lo bloqueig de la costa dels Tarugos defensada per lo monitor Mellado.

Los vapors-ómnibus Fontródon, Payerols y Nasdidal que pretenian lo mateix, es veuhon estrellats entre las rocas.

Paris, 6, 8 - matí—En un ball d' etiqueta ha tingut lloch un cas molt original.

Un ugier va empenyarse á fer treurer la careta al Sr Nasdidal.

A las reclamacions del interessat y prèvio un riguros exámen, es va veurer que no 'n portava.

Londres 6, 4 id.—Lo célebre destripador ha ofert destripar sogras á 20 chelins cada una.

Diu que hi ha gendre que 's proposa hasta vendre la camisa.

La població está engalanada.

Termópilas, 6, 8 tarde.—Guillermo II está esmorsant en la collada que feu célebre Leónidas.

Diu que la sombra d' aquell héroe de la llibertat no ha tret á la comitiva á cops d' escombras.

1000.000,000 CROMOS
 LITOGRAFIA BARCELONESA de
 RIBERA Y ESTANY

En aquest acreditat establiment s' hi trovará un estensissim assortit de Cromos de tots preus y classes, especialment per felicitacions de Serenos, Vigilants, dependents de Barberías, mozos de Cafés, &&&

Tambè podém oferir al públich, tarjetas per las próximas festas arregladas baix modelo ó capritxo dels interessats, ab gran prontitut, esmero y baratura.

Carrer de S. Pau N.º 56

CORRESPONDENCIA

S. Fábregas Casanovas. D' hont dimoní treu que «arreplegan y halagan» sigan consonants, ni que ho semblin «bona y boca» ni «vuidarse y desfentse»?.. vaja, ja es al cove, dispensi —E. Xarau. aixó no va, pero fassi altra cosa; si pot ser de broma.—Eudalt Sala. Anirá algo al almanach.—Guillem Moreso. No trastorni 'l metro de las composicions y escrigui en una sola cara. Aquella la he arreglada pero no hi torni.—A. Manso. No l' he vista.—Guanyabens. Gracias á vosté y al company.—R. Rosca. Veurem.—S. A. C. Com que tot lo de vosté es bó dispensins las contestacions.—Mut Xerraire. Anirá algo. L' article no 'ns acaba d' agradar y es massa llarch. Queda á la seva disposició en la Redacció.—Roig y Cordomi Enterats de tot y entesos.

Anirá lo de Ruch Nafra, Raresa, A. Guasch Tombas, B. Torrents, M. Riusec y E. Sala.

Anirá alguna cosa de J. Franquesa, A. Rius, A. Dat, Borrevide, M. Emulap, Plumeró de la Bleda, T. V. O., Aprenent Forner, Joseph Terri, Fandilleta, Calderón de Valcarca, Sacas, Lenam Lloch, Amadeo, J. B. Salviola, V. Tesrub, C. Laupa, M. Sansar y C.ª, Artur del Torrent.

Lo demás remés fins al 5 corrent inclussiu, es al cove.

Almanach de La Tomasa

(2 RALS exemplar) ¡ESTÁ JA EN PREMPSA!

Además dels dibuixos y vinyetas de reputats artistas extranjers, ilustrarán nostre almanach trevalls inédits de nostres celebrats dibuixants Srs. Cilla, Gomez Soler, K. Mins, Labarta, Mestres, Pahissa, Planas, . . . &

En lo test que es escullit hi figuran trevalls inédits dels nostres millors escriptors y poetas, entre los que contem als Srs. Alsina, Ayné, Bori, Calvet, Coca y Collado, Codolosa, Ferrer y Codina, Gimferrer, Guanyabens, Marull, Ribot y Serra, Roure, Soler, (Pitarra.) & &

SORTIDA

Es tant lo que mataré
que ni se lo que 'm faré.

TORNADA

He estat ben bé de malas
sols he mort dugas cigalas.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Consonant es la primera,
la segona un vegetal;
de dos-tercera ne portan
'ls guras y vigilants.
Lector no cavilis mes,
qu' es nom d' home mon Total.
R. PONS.

LOGOGRIFO NUMERIC

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Nom d' home.
- 2 6 5 1 2 8 7 2—Nació Europea.
- 4 2 3 1 9 8 2—Ciutat espanyola.
- 6 6 5 9 8 2—Carrer de Barcelona.
- 1 7 6 2 8—Ciutat italiana.
- 4 9 8 9—Figura geométrica.
- 1 5 6—Producte animal.
- 3 5—Nota musical.
- 3—Consonant.
- 4 2—Negació.
- 9 4 2—Animal.
- 4 9 4 9—Fruyt.
- 4 9 6 9 8—Home cèlebre.
- 3 2 1 7 3 9—Nom d' home.
- 2 6 1 5 3 7 2—Ciutat espanyola.
- 1 2 3 7 8 2—Sarzueta cascellana.
- 6 6 9 3 9—Animal.
- 9 3 2 8—Ciutat africana.
- 8 0 7—Liquit.
- 6 2—Nota musical.
- 6—Consonant.

J. CASANOVAS.

TRENCA-CAPS

D. Samuel Port.

Ab aquestas lletres degudament combinadas formar 'l titol d' un drama catalá.

LORIS MELIKOFF.

PROBLEMA

Descompondre lo número 2352 en quatre cantitats, que sumadas, restadas, multiplicadas y divididas per un mateix número tres vegadas, dongui resultats iguals.

T. V. O.

COMBINACIÓ DOBLE

Sustituir los punts petits ab lletres que, llegidas horisontalment, diguin: 1.ª ratlla, apellido; 2.ª abrich per las senyoras; 3.ª ni ha de comunicació y de ferro; 4.ª Festa de Catalunya; 5.ª Carrer de Barcelona.

Sustituir los punts grossos, de tal manera, que llegit verticalment digui, 'l nom d' una aplaudida tragedia y llegit horisontalment, juntab los punts petits, dongui; 1.ª ratlla, instrument de música; 2.ª diposit per liquits; 3.ª en los sostres de las casas; 4.ª Mr. Bidet 'n gasta; 5.ª Una ópera.

T. T. T.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EX LO NÚMERO ANTERIOR

- Xarada perdua.—Ca-ra-bas-sa.
- Endevinalla.—Barana.
- Acentigrafo.—Bárbara-Barbará.
- Problema.—1 2 3 6
6 3 2 1
3 1 6 2
2 6 1 3
- Anágrama.—Paca-Capa.
- Logogrifo numérich.—Uldecona.
- Geroglífich.—Com mes casas mes esca-
1 ss.

LA. TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITBRARI

Preus de suscripció:

- Espanya y Poetugal, trimestre. 1'50 ptas.
- Cuba y Puerto Rico id. 2 "
- Extranger id. 2'50 "

NOTA—Tota reclamació podrà dirigir-se á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Pau, n.º 56 LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

Lit. Barcelonesa, S. Pau, 56.—Barña.